

personale de slujire în calitate de adevărați ucenici ai lui Isus Hristos.

„Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre;

și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui.

Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: «Veniți, binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii.

Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit; am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine».

Atunci cei neprihăniți îi vor răspunde: «Doamne, când Te-am văzut noi flămând, și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-Ți sete, și Ți-am dat de ai băut?

Când Te-am văzut noi străin, și Te-am primit? Sau gol, și Te-am îmbrăcat?

Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță, și am venit pe la Tine?».

Drept răspuns, Împăratul le va zice: «Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia dintre acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.»⁹

Mă rog ca noi să facem astfel, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Doctrină și legăminte 18:10, 15; subliniere adăugată.
2. Vezi Ghidul pentru scripturi, „Suflet”; scriptures.lds.org.
3. Linda K. Burton, „Mai întâi observați, apoi sluiți”, *Liahona*, nov. 2012, p. 78.
4. Luca 10:37.
5. Alexander B. Morrison, „Nourish the Flock of Christ”, *Ensign*, mai 1992, p. 13.
6. Doctrină și legăminte 1:23.
7. Matei 4:19.
8. Obadia 1:21.
9. Matei 25:32–40.

Vârstnicul Larry S. Kacher
din Cei Șaptezeci

Nu tratați fără respect lucrurile sacre

*Examinați-vă alegerile adresându-vă întrebarea:
„Sunt deciziile mele sădite cu fermitate în solul bogat al Evangheliei lui Isus Hristos?”*

Dragi frați și surori, deciziile pe care le luăm în această viață afectează în mare măsură cursul vieții noastre eterne. Există atât forțe văzute, cât și nevăzute, care influențează alegerile noastre. Am descoperit însemnătatea acestui principiu într-un mod personal, cu aproximativ cinci ani în urmă și aproape că era să mă coste extrem de mult.

Călătoream cu membri ai familiei și prieteni, în sudul Omanului. Am decis să ne relaxăm pe plajă, pe coasta Oceanului Indian. La scurt timp după sosirea noastră, fiica noastră Nellie, în vârstă de 16 ani, a întrebat dacă putea să înoate mai departe, spre ceea ce părea un mic banc de nisip. Observând apa agitată, i-am spus că voi merge eu mai întâi, gândindu-mă că ar fi putut fi curenți periculoși.

După ce am înotat puțin timp, am strigat-o pe soția mea, întrebând-o dacă eram aproape de bancul de nisip. Răspunsul ei a fost: „Ai trecut de el demult”. Fără să știu, fusesem prins într-un vârtej¹ și eram tras cu rapiditate în largul mării.

Nu știam ce să fac. Singurul lucru la care mă puteam gândi, era să mă întorc și să înot înapoi spre țarm. Acesta era exact lucrul pe care nu trebuia să-l fac. Mă simțeam neputincios. Forțe pe care nu le puteam controla mă trăgeau departe, în largul mării. Ceea ce a înrăutățit și mai mult lucrurile, a fost faptul că soția mea mă urmăsea, având încredere în decizia mea.

Dragi frați și surori, m-am gândit că era o mare probabilitate ca să nu supraviețuiesc și că eu, din pricina deciziei mele, voi cauza, de asemenea, moartea soției mele. După un efort considerabil și după ceea ce cred că a fost intervenție divină, picioarele noastre au atins, cumva, fundul nisipos al mării și am putut să ne întoarcem în siguranță la prietenii și fiica noastră.

Sunt mulți curenți în această viață pământescă – unii siguri și alții nu. Președintele Spencer W. Kimball ne-a învățat că, în viețile noastre, există forțe puternice care seamănă mult cu acești curenți nevăzuți ai oceanului.² Aceste forțe sunt reale. Nu ar trebui să le ignorăm niciodată.

Dați-mi voie să vă povestesc despre un alt curent, un curent divin, care a devenit o mare binecuvântare în viața mea. Eu sunt convertit la Biserica. Înainte de convertirea mea, ambiția vieții mele era să schiez și, prin urmare, m-am mutat în Europa după ce am terminat liceul, pentru a-mi îndeplini acea dorință. După câteva luni în care am avut parte de ceea ce părea o viață ideală, am simțit că ar trebui să plec. Atunci nu am înțeles care era originea acelui sentiment, dar am ales să îl urmez. Am ajuns în Provo, Utah, împreună cu câțiva buni prieteni care, la fel ca mine, erau membri ai unei religii diferite.

În timp ce eram în Provo, am întâlnit oameni care trăiau o viață foarte diferită de a mea. M-am simțit atras de ei, deși nu știam de ce. La început, m-am împotrivit acestor sentimente, dar, la scurt timp, am descoperit pace și alinare cum nu mai cunoscusem niciodată. Am început să adopt un curent diferit – unul care m-a dus la înțelegerea despre un Tată Ceresc iubitor și la Fiul Său, Isus Hristos.

Am fost botezat împreună cu prietenii mei, în anul 1972. Acest curent nou, pe care am ales să-l urmez, Evanghelia lui Isus Hristos, a dat vieții mele sens și scop. Totuși, nu a fost lipsit de încercări. Totul era nou pentru mine. Uneori mă simțeam pierdut și confuz. Mi s-au adresat întrebări și am fost supus încercărilor atât din partea prietenilor, cât și a familiei.

Trebuia să fac o alegere. Unele dintre întrebările lor au produs îndoială și nesiguranță. Alegerea era una importantă. Unde să găsec răspunsuri? Erau mulți care doreau să mă convingă de greșeala pe care o făceam urmând această cale – „vârtejuri” hotărâte să mă tragă înapoi de la curentul liniștit care devenise un izvor minunat de fericire. Am învățat foarte limpede

principiul că este „o opoziție în toate lucrurile” și importanța de a acționa pentru mine însumi și de a nu abandona voința mea altora.³

M-am întrebat: „De ce aș renunța la ceva ce mi-a adus o alinare atât de mare?” După cum Domnul i-a reamintit lui Oliver Cowdery: „Nu ți-am transmis Eu pace în sufletul tău cu privire la acest subiect?”⁴ Experiența mea a fost asemănătoare. De aceea, m-am întors cu și mai multă supunere, către un Tată Ceresc iubitor, către scripturi și către prieteni de nădejde.

Cu toate acestea, încă erau multe întrebări la care nu aveam răspuns. Cum puteam să fac față nesiguranței pe care o creaseră? Decât să le permit să distrugă pacea și fericirea care pătrunseseră în viața mea, am ales să uit de ele pentru un timp, având încredere că, la timpul Său, Domnul îmi va revela toate lucrurile. Am găsit alinare în afirmația Sa către profetul Joseph: „Iată, voi sunteți copii mici și nu puteți suporta toate lucrurile acum; trebuie să creșteți în harul și în cunoașterea adevărului”⁵. Am ales să nu renunț la ceea ce știam ca fiind adevărat și să nu urmez un curent îndoielnic – un posibil „vârtej”. După cum a spus N. Eldon Tanner, am învățat că „este mult mai înțelept și mai bine pentru un om să accepte adevărurile simple ale Evangheliei... și să accepte prin credință ceea ce... nu poate înțelege”⁶.

Înseamnă acest lucru că nu există loc pentru întrebări sincere?

Întrebați-l pe tânărul băiat care a căutat refugiu într-o dumbravă sacră, dorind să știe căreia dintre toate bisericile să i se alăture. Țineți Doctrină și legăminte în mâna dumneavoastră și recunoașteți că mare parte din ceea ce a fost revelat în această carte inspirată a fost rezultatul unei umile căutări a adevărului. Așa cum a descoperit Joseph: „Dacă vreunui dintre voi îi lipsește înțelepciunea, s-o cerea de la Dumnezeu... și ea îi va fi dată”⁷. Punând întrebări sincere și căutând răspunsuri divine, noi învățăm „rând după rând, precept după precept”⁸, pe măsură ce ne sporim cunoașterea și înțelepciunea.

Întrebarea nu este „Permite religia noastră să adresăm întrebări sincere?”, ci mai degrabă „Unde mă îndrept pentru a afla adevărul atunci când apar întrebări? Voi fi destul de înțelept să mă țin strâns de ceea ce știu că este adevărat, în ciuda câtorva întrebări pe care aș putea să le am?” Depun mărturie că există o sursă divină – Unul care știe toate lucrurile – sfârșitul încă de la început. Toate lucrurile sunt prezente înaintea Lui.⁹ Scripturile depun mărturie că El „nu umblă pe căi întortocheate... nici nu Se abate de la ceea ce a spus”¹⁰.

În această călătorie muritoare, nu trebuie niciodată să ne gândim că alegerile noastre ne afectează numai pe noi. De curând, un tânăr m-a vizitat acasă. Avea intenții bune, dar am simțit că nu participa pe deplin la activitatea

Bisericii. Mi-a povestit că fusese crescut într-un cămin care avea în centru Evanghelia, până când tatăl lui i-a fost infidel mamei, aceasta conducând la divorțul lor, care i-a influențat pe toți frații și surorile sale să se îndoiască de Biserică și să se îndepărteze de aceasta. Inima mea era întristată în timp ce vorbeam cu acest tânăr tată care acum creștea aceste prețioase spirite fără să aibă parte de binecuvântările Evangheliei lui Isus Hristos.

Un alt bărbat pe care îl cunosc, odată membru credincios al Bisericii, a avut întrebări privitoare la o anume doctrină. În loc să-I ceară Tatălui Ceresc răspunsuri, el a ales să se bazeze doar pe sursele laice pentru îndrumare. Inima lui s-a întors în direcția greșită pe măsură ce a căutat cele ce păreau să fie onorurile oamenilor. Poate că mândria i-a fost satisfăcută, cel puțin temporar, dar el a fost lipsit de puterile cerului.¹¹ În loc să găsească adevărul, el și-a pierdut mărturia și a atras după el pe mulți membri ai familiei.

Acești doi bărbați au rămas prinși în vârtejuri nevăzute și au atras după ei mulți oameni.

Pe de altă parte, mă gândesc la Louise și LaRue Miller, părinții soției mele care, în ciuda faptului că nu au avut niciodată multe posesiuni lumești, au ales să-și învețe copiii

doctrina pură a Evangheliei restaurate și să trăiască în acord cu Evanghelia în fiecare zi a vieții lor. Făcând astfel, și-au binecuvântat urmașii cu roadele Evangheliei și speranța pentru viață eternă.

În căminul lor, ei au stabilit un exemplu în care preoția a fost respectată, dragostea și armonia au existat din abundență și în care principiile Evangheliei le-au îndrumat viețile. Împreună, Louise și LaRue au demonstrat ce înseamnă a trăi vieți modelate după exemplul lui Isus Hristos. Copiii lor au putut să vadă limpede care dintre curente de viață aduc pace și fericire. Și ei au ales în concordanță cu ceea ce au văzut. După cum președintele Kimball ne-a învățat: „Dacă putem crea... un curent puternic, neîntrerupt, care să curgă spre obiectivul nostru de a duce o viață virtuoasă, noi și copiii noștri putem fi purtați înainte, în ciuda vânturilor nefavorabile ale greutăților, dezamăgirii [și] tentațiilor”¹².

Contează alegerile noastre? Ne afectează ele numai pe noi? Ne-am fixat viețile cu fermitate în curentul etern al Evangheliei restaurate?

Din când în când, mă gândesc la ceva care mă sperie. Dacă, în acea zi de septembrie, în timp ce mă relaxam pe plaja Ocenului Indian, i-aș fi spus fiicei mele Nellie: „Da, poți să mergi. Înnoată până la bancul de nisip”. Sau

dacă și ea mi-ar fi urmat exemplul și nu ar fi putut să se întoarcă? Dacă ar fi trebuit să-mi trăiesc viața știind că exemplul meu a avut drept consecință faptul ca ea să fie trasă de vârtej în larg și să nu se mai întoarcă niciodată?

Sunt importanți curenții pe care-i alegem să-i urmăm? Contează ce fel de exemple suntem?

Tatăl Ceresc ne-a binecuvântat cu darul divin al Duhului Sfânt pentru a ne ghida în alegerile noastre. El ne-a promis inspirație și revelație dacă trăim demni să le primim. Vă invit să profitați de acest dar divin și să vă examinați alegerile adresându-vă întrebarea: „Sunt deciziile mele sădite cu fermitate în solul bogat al Evangheliei lui Isus Hristos?” Vă invit să faceți orice corecții necesare, mici sau mari, pentru a fi siguri că veți avea binecuvântările eterne oferite prin planul pe care Tatăl Ceresc îl are pentru dumneavoastră și pentru cei pe care îi iubiți.

Depun mărturie că Isus Hristos este Salvatorul și Mântuitorul nostru. Depun mărturie că legămintele pe care le facem cu El sunt sacre și sfinte. Nu trebuie niciodată să tratăm fără respect lucrurile sacre.¹³ Mă rog ca noi să rămânem întotdeauna credincioși, în numele lui Isus Hristos, amin. ■

NOTE

1. Vârtej: „Porțiune din masa unui fluid în care acesta, datorită unui obstacol ivit în cale, are o mișcare de rotație” (DEX).
2. Vezi Spencer W. Kimball, „Ocean Currents and Family Influences”, *Ensign*, nov. 1974, p. 110-113.
3. Vezi 2 Nefi 2:11, 16.
4. Doctrină și legăminte 6:23.
5. Doctrină și legăminte 50:40.
6. N. Eldon Tanner, în Conference Report, oct. 1968, p. 49.
7. Iacov 1:5.
8. Doctrină și legăminte 98:12.
9. Vezi Moise 1:6.
10. Doctrină și legăminte 3:2.
11. Vezi Doctrină și legăminte 121:35-37.
12. Spencer W. Kimball, *Ensign*, nov. 1974, p. 110.
13. Vezi Doctrină și legăminte 6:12.